



Sınıf Bahçesi



Selim, okulun bahçesinin hep boş ve beton olmasından üzülyordu. Öğretmenleri bir gün, “Neden kendi sınıf bahçemizi yapmıyoruz?” diye sordu. Selim’in gözleri parladı. “Hadi yapalım!” dedi sevinçle.

Ertesi gün sınıfça plan yaptılar. Kimisi çiçek getirecekti, kimisi toprak, kimisi de sulama kabı. Selim, tohumları getirmeyi üstlendi. Hep birlikte küçük bir alanı temizlediler. Taşları topladılar, yabancı otları çıkardılar.

Sonra toprağı havalandırdılar ve tohumları ektiler. Herkes bir bitkiye isim verdi. Selim, ektiğı domates fidesine “Kırmızı” adını koydu.

Her gün bahçeye gelip bitkilerini suladılar. Birkaç hafta sonra minik filizler toprağın içinden başını çıkardı. Herkes çok mutlu oldu. Çiçekler açtı, domatesler büyüdü, mis gibi kokular yayıldı bahçeye.

Selim, arkadaşlarına baktı ve söyledi: “Biz birlikte çalışınca imkânsız diye bir şey yokmuş. Bakın, bizim bahçemiz ne kadar güzel oldu!”

O günden sonra sınıf bahçesi, sadece bitkilerin değil, dostluğun da büyüdüğü özel bir yer oldu.



Soruları Cevaplayalım



1. Selim, okulun bahçesiyle ilgili neden üzgündü?
2. Öğretmenleri öğrencilerine ne önerdi?
3. Selim, bahçe için ne getirmeyi üstlendi?
4. Çocuklar bahçeyi hazırlamak için neler yaptılar?
5. Bitkiler büyüdüğünde sınıf bahçesi nasıl bir yer oldu?
6. Selim, bu çalışmadan sonra ne öğrendi?

